

Прослава празника Светог великомученика Димитрија у Саборном храму у Новом Саду

Епископ бачки Иринеј: Свети Димитрије је жртвовао свој живот, али је победио у јединој борби која има вечну вредност – борби против зла, против греха, против смрти, а у борби за љубав и за ближње своје.

Његово Преосвештенство Епископ бачки г. Иринеј началствовао је 8. новембра 2021. године, на празник Светог великомученика Димитрија, на светој архијерејској Литургији у Саборном храму у Новом Саду, уз саслужење Његовог Преосвештенства Епископа мохачког г. Дамаскина, свештенства и ђаконства Епархије бачке.

На малом входу, Епископ бачки Иринеј је произвео протонамесника Ђорђа Стојисављевића, војног свештеника, у чин протопрезвитера.

Беседећи после прочитаног јеванђелског зачала, Преосвећени владика Иринеј је поучио сабрани народ о значају личности светог великомученика Димитрија, о смислу страдања хришћана и нагласио: „Нису мученици били ни слабићи, ни кукавице – ни свети Димитрије, ни свети Георгије, ни многи други свети. Били су војници по занимању, али не само обични војници него војсковође, истакнути војници. Дакле, људи храбри, спремни да се боре и да се жртвују. Али никада нису ставили на прво место овоземаљска добра. Зашто је частан војнички позив? Зато што он није срачунат на то да иде да осваја, да пљачка, да чини злочине. Нажалост, у наше време, много више него у ранијим вековима, благодарећи људској злоби и савременој

технологији ратној, то се дешава у много већој мери него раније у историји. Огромна су страдања широм наше планете. Али, они који су у војсци да би бранили правду, да би бранили своје ближње, да би бранили невине и притом свој живот излажу свакој опасности, не жале га – о чему у целој нашој историји и историји многих народа налазимо многе примере, све до наших дана – ти људи тиме сведоче своју љубав према Господу Христу; сведоче спремност да се жртвују за правду, пре свега за правду Божју, а онда и људску. Зато је реч сведок почела да добија значење мученик, онај који сведочи својим страдањем, својом спремношћу да жртвује себе за друге, за ближње. То се види из речѝ Јеванђеља које смо слушали, када Господ Христос каже ученицима, апостолима, да ће они страдати због вере у Христа, да ће бити прогоњени. Тако су и ови велики људи, као свети Димитрије, свети Георгије и други, били сведоци љубави Христове и своје љубави према Христу, у своме времену. И зато су прослављени од Бога. До дана данашњега мошти светог Димитрија се чувају у граду Солуну, где је пострадао. Његово тело Господ чува до данас и оно точи миро на чудесан начин, миро које исцељује болесне. То се дешава и са другим великим светитељима. Дакле, светитељи нису мртви него живи, живљи од нас који мислимо да смо живи. Зато се ми њима молитвено обраћамо, са љубављу, да они буду наши молитвени заступници и посредници пред Господом. Зато је и овај дан радостан празник, без обзира на то што вршимо спомен страдања једног човека; радостан и велики празник, јер свети Димитрије јесте жртвовао свој живот, али је победио у јединој борби која има вечну вредност – борби против зла, против греха, против смрти, а у борби за љубав и за ближње своје.”

У току свете Литургије, Епископ бачки Иринеј је у презвитерски чин рукоположио ђакона Александра Шарчанског.

spc.rs